

גלות יוחנן

א"ש

האלהים:

א א לורת ישוע המשיח אשר נתן לו
אלהים להראות לעבדיו את
אשר להיות במהרה ובשלחו ביד מלאכו הנדי
2 ליוחנן עבדו: אשר העיד על-דבר אלהים ועל-
3 עדות ישוע המשיח ועל-אשר ראה: אשרי
הקרא והשמעים את-דברי הנבואה ושמרים את-
הפיתובים בה פי קרוב העת: פ
4 מיוחנן אל-שבע קהלורת אשר באסיא
חן ושלום לכם מן-ההורה ואשר היה ואשר
ה לבוא ומשבעה רוחות אשר לפני כסאו: ומן-
ישוע המשיח העד הנאמן בכור המתים וראש
6 מלכי ארץ אשר אהב אתנו ורחץ אתנו מחטאתינו
בדמו: ויעש אתנו מלכים וכהנים לאלהים
ולאביו לו כבוד וכת לעולמי עולמים אמן:
7 הנה בא בעננים וראה אתו כל-עין ואשר
דקרו אתו וקפדו עליו כל-שבטי ארץ פן אמן:
8 אנכי א ורת ראשית וקץ אמר אדני ההורה
9 ואשר היה ואשר לבוא שדי: אני יוחנן
ואחיכם וקבר לענות ולמלכות ותקנת ישוע
המשיח

CAP. 1. 2. גלות יוחנן א ב

הַמְשִׁיחַ הָיִיתִי בְּאֵי הַנְּקָרָא פְתָמִי עַל־דְּבַר אֱלֹהִים
וְעַל־עֲדוּת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ : הָיִיתִי בְרוּחַ בְּזוּם י
אֲדַנִּי וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל גְּדוֹל פְּשׁוּפָר : אָמַר י
אֲנִכִּי יָא וְרַת הָרֵאשׁוֹן וְהֶאֱחָרֹן וְאֶת־אֲשֶׁר אֶתָּה
רָאָה כְּתוֹב בְּסֵפֶר וְשִׁלַּח אֶל־שְׁבַע קְהָלוֹת אֲשֶׁר
בְּאַסְיָא בְּאַפְס וּבִשְׁמוֹרְגָא וּבְפָרְגָמִי וּבְתִיטְרִיא
וּבְסַרְדִּי וּבְפִלְדִּלְפִי וּבְגֵלְאֻדְקִי : וְאַפְגָּה לְרֵאזֹרֵת י
אֶת־הַקּוֹל הַמְדַבֵּר אֵלַי וּבְפָנֹתַי רָאִיתִי שְׁבַע
מְנֹרֹת זָהָב : וּבְתוֹף שְׁבַע מְנֹרֹת פְּבֵן־אָדָם י
לְבוּשׁ מְעִיל וְחִגּוֹר בְּעַד הַשְּׂדֵיִם בְּחִנְרַת זָהָב :
וְרֵאשׁוֹ וְשַׁעֲרֵתָיו לְבָן בְּצֶמֶר לְבָן פְּשִׁלַּג וְעֵינָיו י
כְּלֶהָב אֵשׁ : וְרַגְלָיו כְּנַחֲשֵׁת קָלִל כְּלֶהָב תִּנּוֹר ט
וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים : וַיְהִי־לֹו שְׁבַעֲרָה י
לְכַבִּים בְּיַמִּינוֹ וּמַפְּיוֹ וַיֵּצֵא חֶרֶב פִּיפּוֹת חֶהָ
וּפָנָיו כְּמַרְאֵה הַשְּׁמַשׁ בְּגִבּוֹרְתוֹ : וּבְרֵאזֹתַי אֵתוֹ י
נִפְלַתִי לְרַגְלָיו כְּמַת וַיֵּשֶׁם אֶת־יַמִּינוֹ עָלַי לֵאמֹר
אֵלַי אֶל־תִּירָא אֲנִכִּי הָרֵאשׁוֹן וְהֶאֱחָרֹן : וְהָיִי י
וְאֲשֶׁר הָיָה מֵת וְהִנֵּה אֲנִכִּי חַי לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים
אָמֵן וְלִי מִפְתָּחִי שְׂאֵל וּמּוֹת : כְּתוֹב אֵת אֲשֶׁר־ י
רָאִיתָ וְאֶת־הַהוֹיִם וְאֶת־הַעֲתִידִים לַהוֹיֹת אַחֲרַי
כֵּן : אֶת־סוֹד שְׁבַעֲרָה לְכַבִּים אֲשֶׁר אֶתָּה רָאָה כ
בְּיַמִּינִי וְאֶת־שְׁבַע מְנֹרֹת זָהָב שְׁבַעֲרָה לְכַבִּים
מִלְּאֲכֵי שְׁבַע קְהָלוֹת הַמָּרָה וְשְׁבַע מְנֹרֹת אֲשֶׁר
אֶתָּה רָאָה שְׁבַע קְהָלוֹת הִנֵּה :

אֶל־מִלְּאֻךְ קְהָלֵת אָפְס כְּתוֹב כֹּה אָמַר ב א
הָאֵחָז אֶת־שְׁבַעֲרָה לְכַבִּים בְּיַמִּינוֹ הַחֲלָף בְּתוֹף
שְׁבַע מְנֹרֹת זָהָב : יָדַעְתִּי אֶת־פְּעֻלָּהּ וְאֶת־ י
עֲמֻלָּהּ וְאֶת־תִּקְוָתָהּ וְאֲשֶׁר לֹא תוּכַל לְשַׁאֲרַת
אֶת־הַרְעָה וְתִנְסָה אֶת־הַאֲמָרִים מִלְּאֲכִים הַמָּה
וְאִינָם וְתִמְצָא אֹתָם בְּזָבִים : וְתִשָּׂא וְתִקְנֶה י
וּבַעֲבוֹר

4 ובעבור שמי עמלת ולא יעפת : ולי עליך
 כי עזבת את אהבתך הראשונה : וזכור אי
 המזה נפלת ושובה ועשה את הפעלים הראשונים
 ואם לא אבוא אליך מהרה ואניע את מנורתך
 6 ממקמה לולא תשוב : וזאת לך כי אתה שגא
 את פעלי ניקלאים אשר אני שגא גם אני :
 7 לאשר לו אזנים ושמע את אשר הרוח אמר
 לקהלות למנצח לו אתן לאכל מעץ החיים
 8 אשר בתוך פרדס אלהים : ואל מלאך קהלת
 שמורנא כתוב כה אמר הראשון והאחרון אשר
 9 היה מת וחי : ידעתי את פעליך ואת צרתך
 ואת עניך ועשיר אתה ואת נדופת האמרים
 יהודים המה ואינם כי אם בית מועד השטן :
 10 אל תירא מן ענותך העתידות הנה השטן ישליך
 אתדים מכס אל המשמר להנסות וצרה תהיה
 לכם עשרה ימים הנה נאמן עדמות ונתתי אליך
 11 עטרת חיים : לאשר לו אזנים ושמע את
 אשר הרוח אמר לקהלות המנצח לא יתבל מן
 12 המות השנית : ואל מלאך הקהלה אשר בפרנמי
 כתוב כה אמר אשר לו חרב פיפיות חדרה :
 13 ידעתי את פעליך ואשר ישבת שמרה אשר שם
 פסא השטן ואחוזת בשמי ולא כחשת באמונתי
 ובימים אשר בהם אנטפי יעדי הנאמן אשר
 14 נהרג בכם אשר ישב שם שטן : ומעטים לי
 עליך כי שמרה לך האחזים בלקח בלעם אשר
 למד את בלק להשליך מכשול לפני בני ישראל
 15 לאכל זבחי אלילים ולזנות : וגם לך המרה
 האחזים בלמוד ניקלאים אשר שנאחי : שובה
 ואם לא אבוא אליך מהרה ונלחמת בם בחרב
 17 פי : לאשר לו אזנים ושמע את אשר הרוח
 אמר

CAP. 2.3. גלות יוחנן בג

אמר לקהלות למנצח לו אתו לאכל מן-המן
הסתור ונתתי לו חֶצֶץ לֶבָן וְשֵׁם חֲדָשׁ כְּתוּב
בְּחֶצֶץ אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אִישׁ בִּי אִם-הִלְקַח : וְאֵל¹⁸
מִלֵּאד הִקְהִלָּה אֲשֶׁר בְּתִיטִירָא כְּתוּב בָּהּ אָמַר
בְּיָ-אֱלֹהִים אֲשֶׁר לוֹ עֵינַיִם כָּלֵהב אֵשׁ וְרַגְלָיו
בְּנֹחֶשֶׁת קָלִל : יָדַעְתִּי אֶת-פְּעֻלָּיָהּ וְאֶת-אֲהַבְתָּהּ¹⁹
וְאֶת-עֲבוֹדָתָהּ וְאֶת-אֲמוֹנָתָהּ וְאֶת-תְּקוּמָתָהּ וְאֶת-
פְּעֻלָּיָהּ וְהֵאחֲרוּנִים רַבִּים מִן-הִרְאִשׁוֹנִים : וּמַעֲשֵׂי־כ
לִי עֲלִידָה בִּי הִנִּיחֹתָ לְאִיזְבֵּל הָאִשָּׁה הָאֲמֵרָת
לְנַפְשָׁהּ נְבִיאָהּ לְלַמֵּד וּלְהַתְעוֹת אֶת-עַבְדֵי
לִוְנֹת וּלְאָכַל זִבְחֵי אֱלִילִים : וְאַתָּן לָהּ עַת²¹
לְשׁוֹב מִתְּוֹנֹתָהּ וְלֹא שָׁבָה : הִנֵּה אֲשִׁימְנָהּ²²
בְּמִטָּה וְאֶת-נֶאֱפִיָּהּ בְּצֶרֶחַ גְּדוּלָּה לְוִלָּא וְיִשׁוּבוּ
מִפְּעֻלֵּיהֶם : וְאֶת-בְּנֵיהֶּ אֲהַרְגֶּ בְּמֹת וְיָדְעוּ²³
כָּל-הַקְּהָלוֹת כִּי אֲנִי הוּא הַחֹקֵר כְּלוֹת וְלֵב
וְנָתַתִּי לָכֶם לְאִישׁ כַּפְּעֵלָיו : וְאַנִּי אָמַר לָכֶם²⁴
וּלְנִשְׁאָרִים בְּתִיטִירָא אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנֹו לוֹ
הִלְקַח הַזֶּה וְאֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶת-עַמְקֵי הַשָּׁטָן
כִּי אֲשֶׁר הִמָּה מְדַבְּרִים לֹא אֲשַׁלְּחֶה עֲלֵיכֶם מִשָּׂא
אֲחֵר : וּבְאֲשֶׁר לָכֶם אֲחִזּוּ בּוֹ עַד-כִּי אָבֹוא : כֹּה
וְהַמְנַצֵּחַ וְהַשֹּׁמֵר אֶת-פְּעֻלֵּי עַד-הַחֶץ לוֹ אֲתָן²⁶
שֶׁלְטוֹן עַל-הַנְּוִים : וְיִרְעֶם בְּשֶׁבֶט בְּרוּל כְּכֹלִי²⁷
יֹוצֵר מְנַפְצִים כְּמוֹ-כֹן לְקַחְתִּי מֵאֲבִי : וְנָתַתִּי לוֹ²⁸
כִּכְבַּ שְׁחֵר : לְאֲשֶׁר לוֹ אֲזַנְּנִים יִשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר-²⁹
הָרוּחַ אָמַר אֶל-הַקְּהָלוֹת :

וְאֶל-מִלֵּאד הִקְהִלָּה אֲשֶׁר בְּסַרְדֵי כְּתוּב ג א
כֹּה אָמַר אֲשֶׁר לוֹ שְׁבַעָה רוּחוֹת אֱלֹהִים וְשֶׁבַעָה
כְּכֹבִים יָדַעְתִּי אֶת-פְּעֻלָּיָהּ אֶת אֲשֶׁר-לָהּ שֵׁם כִּי
חֵי אִמָּה וּמָתָה : שֶׁקֵּד וְהַחֲזִק אֶת-הַנִּשְׁאָרוֹת²
הַעֲתִידוֹת לְמוֹת כִּי לֹא מִצָּאתִי אֶת-פְּעֻלָּיָהּ
מִלֵּאִים

3 מלאים לפני האלהים : וזכר את אשר לקחת
 ושמת ושמו ושוכרה ואם לא תשקד אבוא
 אליך כנגב ולא תדע את עת בואי אליך : ^{נ"א שעה}
 4 ושמות מעטים לה גם בסררי אשר לא טמאו
 את בגדיהם והלכו עמי בלבנים כי יאתה
 ה להם : המנצח הוא ילבש בגד לבן ולא אמתה
 את שמו מספר החיים ואת שמו אתונה לפני
 6 אבי ולפני מלאכיו : לאשר לו אזנים ישמע
 7 את אשר הרוח אמר אל הקהלות : ואל מלאך
 הקהלה אשר בפלדלפי כתוב כה אמר הקדוש
 הנאמן אשר לו מפתח דוד הפתח ואין סגר
 8 והסגר ואין פתח : ידעתי את פעליך הנה
 נתתי לפניך פתח פתוח ולא יכל איש לסגרו
 כי גבורה מעשה לה ואת דברי שמרת ולא
 9 כחשת בשמי : הנה לבית מועד הששון אתן
 את האמרים יהודים המה ואינם כי אם כזבים
 הנה אביא אתם להשתחות לפני רגליך ולדעת
 י כי אהבתיך : כי שמרת את דברי תקנותי
 ואשמרה מעת המסקה העתידה לבוא עליך ^{נ"א משעת}
 11 התבל לגסות את הישבים בארץ : הנני בא
 מהרה אחוז באשר לה לבל יקח איש את
 12 עטרתך : את המנצח אעשה לעמוד בהיכל
 אלהי ולא יצא עוד חוצה וכתבתי עליו את
 שם אלהי ואת שם עיר אלהי ירושלם החדשה
 הירדת משמים מאלהי ואת שמי החדש :
 13 לאשר לו אזנים ישמע את אשר הרוח אמר
 14 אל הקהלות : ואל מלאך קהלת לאודקים כתוב
 כה אמר האמן העד הנאמן והאמת ראשית
 15 טו בריאת האלהים : ידעתי את פעליך כי לא
 קר ולא חס אמה מי יתן ותדנה קר או חס :
 וכי

CAP. 3. 4. גלות יוחנן ג ד

זכי בינים אתה ולא קר ולא חם אקיא אתך¹⁶
מפי : כי אמרת כי התעשרתי ועשרתי ולא¹⁷
חסרתי דבר ולא ידעת כי אתה אמלל ואביון
ועני ועור וערום : איעצך לקנות ממני זהב¹⁸
צרוף באש להתעשרך ולבוש לבן ללבשה ולא
תראה בשת ערותך ומשח עיניך בקולירון למען
תראה : את אשר אני אהב אוכיה ואנסר¹⁹
ומנא ושובה : הנני עמד בפתח ודפק איש כיב
ישמע את-קולי ויפתח את-הפתח אבוא אליו
ואכל עמו והוא עמי : המנצח לו אתו לשבת²¹
עמי בכסאי כאשר נצחתי גם אני וישבתי עם-
אבי בכסאו : לאשר לו אננים ישמע את אשר-²²
הרוח אמר אל-הקהלות :

ואתרי-כו ראיתי והנה פתח פתוחך א
בשמים והקול הראשון אשר שמעתי כשופר
מדבר אלי לאמר עלה פה ואראך את אשר-
להורות אתרי-כו : ואהי פתאם ברוח והנה²
כסא מושם בשמים וישב על-הכסא : והישב³
כמראה אבן ישפה ואדם וקשת מסביב לכסא
כמראה ברקת : ומסביב לכסא ארבעה ועשרים⁴
פקאות ועל-הפקאות ראיתי ארבעה ועשרים
זקנים יושבים לבושים בבגדים לבנים ועטרות זהב
בראשיהם : ומן-הכסא יצא ברק ורעמים וה
וקולות ושבועה לפידי אש בערים לפני הכסא
אשר המה שבועה רוחות אלהים : ולפני הכסא⁶
ים זכוכית כבדלח ובתוך הכסא ומסביב לכסא
ארבע חיות מלאות עינים מפנים ואחור :
והחיה הראשונה כאריה והחיה השנית כעגל⁷
ולחיה השלישית פנים כאדם והחיה הרביעית
כנשר מעופף : וארבע חיות שש כנפים שש⁸
כנפים

כַּנְפִים לַאֲחַת מִסְבִּיב וּבְתוֹכָהּ מְלֵאוֹת עֵינַיִם וְלֹא
 לָהֶן מְנוּחָה יוֹמָם וּלְיָלֵה אִמְרוֹת קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ יְהוָה אֵל שְׂדֵי אֲשֶׁר הִנֵּה וְהוֹה וְאֲשֶׁר
 9 לְבוֹא : וּבַתַּת חַיּוֹת כְּבוֹד וְהִדְר וְתוֹדָה לִישֵׁב
 יַעֲלֶה-הַכְּסֵא חַיִּי לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים : נִפְלוּ אַרְבַּעַה
 וְעֲשָׂרִים זַנְגִים הַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי הַיֹּשֵׁב עַל-הַכְּסֵא
 וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים לַחַי לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים וּמִשְׁלִיכִים
 11 עֲטֹרֹתֵיהֶם לִפְנֵי הַכְּסֵא לֵאמֹר : לֵךְ אֲדֹנָי נְאֻמָּה
 לְקַחַת כְּבוֹד וְהִדְר וּגְבוּרָה כִּי כָל בְּרָאֵת וּבְרִצְנָהּ
 הִמָּה וּנְבָרְאוּ :

א ה וְאֶרְאָה בַּיּוֹם הַיֹּשֵׁב עַל-הַכְּסֵא סֵפֶר
 כְּתוּב מִפְּנִימָה וּלְחִיצוֹן חֲתוּם בְּשִׁבְעַה חֲתָמִים :
 2 וְאֶרְאָה מִלְּאֶדָּה חֶזֶק קְרֵא בְּקוֹל גְּדוֹל לְמִי נְאֻמָּה
 3 לְפִתּוֹחַ אֶת-הַסֵּפֶר וּלְפִתּוֹחַ אֶת-חֲתָמָיו : וְאִין יָבֵל
 בְּשֵׁמִים וּבְאֶרֶץ וּמִתַּחַת לְאֶרֶץ לְפִתּוֹחַ אֶת-הַסֵּפֶר
 4 וְלֹא לִרְאֹתוֹ : וְאֶבְכֶה מְאֹד כִּי לֹא נִמְצְאָה
 הַנְּאֻמָּה לוֹ לְפִתּוֹחַ וּלְקְרוֹא אֶת-הַסֵּפֶר וּלְרְאוֹתוֹ *
 ה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֶחָד מִן-הַזַּנְגִּים אֵל תִּבְכֶּה הִנֵּה נֹעַח
 הָאֶרֶז אֲשֶׁר מִשְׁבֵּט יְהוּדָה שָׂרֵשׁ הָיָה לְפִתּוֹחַ
 6 אֶת-הַסֵּפֶר וּלְפִתּוֹחַ אֶת-שִׁבְעַת חֲתָמָיו : וְאֶרְאָה
 וְהִנֵּה בְּתוֹךְ הַכְּסֵא וְאַרְבַּע חַיּוֹת וּבְתוֹךְ הַזַּנְגִּים
 שֶׁהָ עֹמֵד כְּטָבוּחַ וְלוֹ שִׁבְעַת קַרְנֹת וְשִׁבְעַת עֵינַיִם
 אֲשֶׁר הִמָּה שִׁבְעָה רוּחֹת אֱלֹהִים שְׁלוּחִים אֶל-
 7 כָּל-הָאָרֶץ : וַיָּבֹא וַיִּקַּח אֶת-הַסֵּפֶר מִיּוֹם הַיֹּשֵׁב
 8 עַל-הַכְּסֵא : וּבְקִרְתּוֹ אֶת-הַסֵּפֶר נִפְלוּ אַרְבַּעַת
 חַיּוֹת וְאַרְבַּעַת וְעֲשָׂרִים זַנְגִים לִפְנֵי הַשֶּׁה וּלְאִישׁ
 אִישׁ מֵהֶם כְּנֹזְרוֹת וּמְזַרְקֵי זָהָב מְלֵאִים קְטֹרֶת
 9 אֲשֶׁר הִמָּה תְּפִלוֹת הַקְּדוֹשִׁים : וַיִּשְׁירוּ שִׁירָה
 חֲדָשָׁה לֵאמֹר לֵךְ נְאֻמָּה לְקַחַת אֶת-הַסֵּפֶר וּלְפִתּוֹחַ
 אֶת-חֲתָמָיו כִּי נִטְבַּחַת וְלֹא-לְהוֹיִם קָנִיתָ אֶתְנוּ
 בְּדַמְךָ

גלות יוחנן הו CAP. 5. 6.

בְּדָמָה מִכָּל-שִׁבְט וְלִשְׁוֹן וְעַם וְגוֹי : וַתַּעַשׂ אֶתְנוּי
מַלְכִים וּכְהֻנִים לְאַלְהֵינוּ וּמַלְכֵנוּ עַל-הָאָרֶץ :
וְאַרְאָה וְאַשְׁמַע אֶת-קוֹל מַלְאָכִים רַבִּים מִסְבִּיב¹¹
לְפָסָא וְלַחֲיוֹת וְלִזְקָנִים וּמִסְפָּרָם הָיָה רַבְבוֹת
רַבְבוֹת וְאַלְפֵי אֲלָפִים : אִמְרִים בְּקוֹל גְּדוֹל גְּאוּה¹²
לְשׁוֹה הַנְּטֻבָּח לְקַחַת גְּבוּרָה וְעֶשֶׂר וְחֻקְמָה וְכַח
וְכַבוֹד וְהִדָּר וּבְרָכָה : וְכָל-בְּרִיָּה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם¹³
וּבְאָרֶץ וּמִתַּחַת לְאָרֶץ וְאֲשֶׁר בַּיָּם וְכָל-אֲשֶׁר בּוֹ
שָׁמַעְתִּי אִמְרוֹת לִישָׁב עַל-הַפָּסָא וְלִשְׁוֹה בְּרָכָה
וְכַבוֹד וְהִדָּר וּגְבוּרָה לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים : וַתֹּאמְרֵנָה¹⁴
אַרְבַּע חַיּוֹת אֲמֵן וַיִּפְּלוּ אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים זְקָנִים
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַפְּנֵי הַחַי לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים :
וְאַרְאָה כְּאֲשֶׁר פָּתַח הַשָּׁה אֶת־מֶן-ו¹⁵
הַחַתְּמִים וְאַשְׁמַע אַחַת מֵאַרְבַּע חַיּוֹת בְּקוֹל רַעַם
אִמְרַת בּוֹא וּרְאֵה : וְאַרְאָה וְהִנֵּה סוֹס לְבָן
וְלִישָׁב עָלָיו הָיָה קִשְׁת וַתִּנָּחַן לוֹ עֶטְרַת וַיֵּצֵא
מִנְצַח וְלִנְצַח : וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת-הַחַתְּמִים הַשְּׁנַיִם¹⁶
שָׁמַעְתִּי אֶת-הַחֲתִיָּה הַשְּׁנַיִת אִמְרַת בּוֹא וּרְאֵה :
וַיֵּצֵא סוֹס אַחֵר אֵשׁ וְלִישָׁב עָלָיו לוֹ גִּתָּן לְקַחַת¹⁷
שְׁלוֹם מִזֶּה-הָאָרֶץ וְלַהֲרוֹג אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וַתִּנָּחַן לוֹ
חֶרֶב גְּדוֹלָה : וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת-הַחַתְּמִים הַשְּׁלִישִׁי¹⁸
שָׁמַעְתִּי אֶת-הַחֲתִיָּה הַשְּׁלִישִׁית אִמְרַת בּוֹא וּרְאֵה
וְאַרְאָה וְהִנֵּה סוֹס שָׁחַר וְלִישָׁב עָלָיו הָיָה מֵאֲזֻנִים
בְּיָדוֹ : וְאַשְׁמַע קוֹל בְּתוֹךְ אַרְבַּע חַיּוֹת אִמְרַ¹⁹
קַב דָּגָן בְּדִינָר וְשֵׁלֶשׁ קַבִּים שְׁעוּרִים בְּדִינָר וְאַל
תִּרַע אֶת-הַשָּׁמֶן וְאֶת-הַיַּיִן : וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת-²⁰
הַחַתְּמִים הָרְבִיעִי שָׁמַעְתִּי קוֹל הַחֲתִיָּה הָרְבִיעִית
אִמְרַת בּוֹא וּרְאֵה : וְאַרְאָה וְהִנֵּה סוֹס יָרוֹק²¹
וְהִישָׁב עָלָיו מִנֵּת שָׁמוֹ וַיִּלְךְ עִמּוֹ שְׂאוֹל וַיִּנָּחַן
לָהֶם שְׁלֹטוֹן לַהֲרוֹג עַד-רַבַּע הָאָרֶץ בְּחֶרֶב וּבְרַעַב
וּבַמּוֹת

9 וּבְמֹת וּבְבִמֹת הָאָרֶץ : וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת-
 הַחֹתֶם הַתְּמִישִׁי וְאָרְאָה מִתַּחַת לַמִּזְבֵּחַ אֶת-
 נִפְשֹׁת הַנְּהַרְגִים לְמַעַן דַּבֵּר אֱלֹהִים וּלְמַעַן
 יִהְיֶה עֲדוּת אֲשֶׁר לָהֶם : וַיִּצְעֲקוּ בְקוֹל גְּדוֹל לֵאמֹר
 עַד-מִתִּי אֲדִנִּי הַקָּדוֹשׁ וְהַנָּאֵמָן לֹא תִשְׁפֹּט וְלֹא
 11 תִּקַּם אֶת-דְּמִינוּ מִן-הַיֹּשְׁבִים בְּאָרֶץ : וַיִּגְתֹּן לְאִישׁ
 אִישׁ מִהֶם בְּגָדִים לְבָנִים וַיֹּאמֶר לָהֶם לְנוּחַ עוֹד
 עַתְּ מַעַט עַד-כִּי יִמְלֹאוּ עַבְדֵי אֲדֹנָם וְאַחֲתִיהֶם
 12 הַעֲתִידִים לְהִרְגַנּוּ כְמוֹתָם : וְאָרְאָה כַּאֲשֶׁר פָּתַח
 אֶת-הַחֹתֶם הַשִּׁשִּׁי וְהִנֵּה רַעַשׁ גְּדוֹל הָיָה וְהַשֶּׁמֶשׁ
 13 הָיָה שָׁחַר כְּשֶׁק שֶׁעַר וְהַיָּרֵחַ הָיָה כְּדָם : וְלִכְבִּי
 הַשָּׁמַיִם נִפְלוּ מִשָּׁמַיִם אֶרְצָה כְּמִשְׁלַחַת הַתְּאֵנָה
 14 אֶת-פְּנֵיהָ בְּהִנּוּעָה מְרוּחַ גְּדוֹלָה : וַיִּמּוּשׁוּ
 הַשָּׁמַיִם כְּמַגֵּלֶת סֵפֶר וְכַל-הָרַר וְאִי נָעוּ מִמְקֻמָּם :
 ט וּמַלְכֵי אֶרֶץ וְהַגְּדוֹלִים וְהַעֲשִׂירִים וְהָאֱלוֹפִים
 וְהַגְּבוּרִים וְכַל-עַבְדֵי וְכַל-חֶפְשׁ הַסִּתְתָרוּ בַּמַּעְרוֹת
 16 וּבַסְּלָעִי הַהָרִים : וַיֹּאמְרוּ אֶל-הַהָרִים וְאֶל-
 הַסְּלָעִים עֲלִינוּ תִפְלוּ וְאַתָּנוּ תִסְתִּירוּ מִפְּנֵי הַיֹּשֵׁב
 17 עַל-הַכֶּסֶּא וּמִתְרוֹן הַשָּׁה : כִּי בֹא יוֹם תִּרְנוּ הַגְּדוֹל
 וּמִי יוּכַל לַעֲמוֹד :

א ז וְאַחֲרֵי-כֵן רָאִיתִי אַרְבַּעַה מְלֹאכִים
 עֹמְדִים עַל-אַרְבַּע פְּנוֹת הָאָרֶץ אֲחֻזִּים בְּאַרְבַּע
 רוּחוֹת הָאָרֶץ לְבַל יִשֹּׁף הָרוּחַ עַל-הָאָרֶץ וְלֹא
 2 עַל-הַיָּם וְלֹא עַל-כָּל-עֵץ : וְאָרְאָה מְלֹאֵךְ אַחֵר
 עֹלֶה מִמְּזוּרַח שָׁמֶשׁ וְלוֹ חֹתֶם אֵל תִּי וַיִּצְעַק בְּקוֹל
 גְּדוֹל אֶל-אַרְבַּעַה מְלֹאכִים אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם לַחֲבֹל
 3 אֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם : לֵאמֹר אֵל תִּחַבְּלוּ
 אֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-הָעֵצִים עַד-כִּי נַחֲתוּם
 4 אֶת-עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ בַּמַּצְחֲתִיָּהֶם : וְאַשְׁמַע אֶת-
 מִסְפָּר

גלות יוחנן ז' CAP. 7.

מספר החתומים מאה וארבעים וארבעה אלף
נחתמים מכל-שבטי בני ישראל : החתומים ה
משבט יהודה שנים-עשר אלף החתומים משבט
ראובן שנים-עשר אלף החתומים משבט גד שנים
עשר אלף : החתומים משבט אשור שנים⁶
עשר אלף החתומים משבט נפתלי שנים עשר
אלף החתומים משבט מנשה שנים עשר אלף :
החתומים משבט שמעון שנים עשר אלף החתומים⁷
משבט לוי שנים עשר אלף החתומים משבט
יששכר שנים עשר אלף : החתומים משבט⁸
זבולן שנים עשר אלף החתומים משבט יוסף
שנים עשר אלף החתומים משבט בנימן שנים
עשר אלף : ואחר-כך ראיתי והנה קהל רב⁹
אשר לא יוכל איש למנותו מכל-הגוים והשבטים
והעמים והלשונות עמדים לפני הכסא ולפני
השעה לבושים בגדים לבנים ותקרים בדיהם :
ויצעקו בקול גדול לאמר תשועה לאלהינו הישבי
על-הכסא ולשה : וכל-המלאכים עמדים¹¹
מסביב לכסא ולזקנים ולארבע חיות ניפלו לפני
הכסא על-פניהם וישתחוו לאלהים : לאמר¹²
אמן ברבה והדר והקמה ותודה וכבוד וגבורה
וכח לאלהינו לעולמי עולמים אמן : וישן אחד¹³
מז-הזקנים ויאמר אלי מי המה ומאין באו לבושי
בגדים לבנים : ואמר אליו אדני אתה ידעת¹⁴
ויאמר אלי המה הבאים מצרה גדולה ויכבסו
את-בגדיהם וילבינו אתם בדם-השעה : על-כוננו
לפני כסא אלהים המה ועבדים אתו יומם
ולילה בהיכלו והישב על-הכסא ישכן בקרבם :
לא ירעבו עוד ולא יצמאו עוד ולא יפיל עליהם¹⁶
שמש

17 שָׁמַשׁ וְכָל־חַם : פִּי הַשָּׁרָה אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַכֶּסֶא
 יִרְעַם וַיִּנְהַלֵם אֶל־בְּאֵרוֹת מוֹם חַיִּים וּמָחָה אֱלֹהִים
 אֶת־כָּל־דְּמָעָה מִן־עֵינֵיהֶם :

א ה וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־הַחֹתֶם הַשְּׂבִיעֵי הַיְתָה

- 2 דְּמִיָּה בַשָּׁמַיִם כַּחֲצֵי עֵת : וְאַרְאֶה שְׂבָעָה ^{ב"א שעה}
 מִלְּאָכִים הַעֲמֻדִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְלֶחֶם נִתְּנוּ
 3 שְׂבָעָה שׁוֹפְרוֹת : וַיָּבֵא מִלְּאָךְ אַחֵר וַיַּעֲמֵד אֶצְלֵ
 הַמְּזֻבָּח וְלוֹ מַחֲתַת זָהָב וַתִּתְּנֵן לוֹ קִטְרֶת רִבְּרָה
 לְתַת לַתְּפִלוֹת כָּל־הַקְּדוֹשִׁים עַל־מְזֻבַּח הַזָּהָב
 4 אֲשֶׁר לִפְנֵי הַכֶּסֶא : וַיַּעַל עֵשֶׂן הַקְּטוֹרֶת עִם
 הַתְּפִלוֹת הַקְּדוֹשִׁים מִן־הַמִּלְּאָךְ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים :
 ה וַיִּקַּח הַמִּלְּאָךְ אֶת־הַמַּחֲתָה וַיִּמְלֵא אֹתָהּ אֵשׁ מֵעַל־
 הַמְּזֻבָּח וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הָאָרֶץ וַיְהִי קְלוֹת וּרְעָמִים וּבְרָקִים
 6 וַרְעַשׁ : וַיִּבְיֵנוּ שְׂבָעָה מִלְּאָכִים אֲשֶׁר לָהֶם
 7 שְׂבָעָה שׁוֹפְרוֹת לַתְּקוּעָה : וַיִּתְּקַע הַרְּאִשׁוֹן וַיְהִי
 בְּרָד וְאֵשׁ מִהוֹל בְּדָם וַיִּשְׁלַךְ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׂרַף
 8 שְׁלִישִׁית הַעֲצִים וַיִּשְׂרַף כָּל־יִרְקַע עֵשֶׂב : וַיִּתְּקַע
 הַמִּלְּאָךְ הַשֵּׁנִי וַיְהִי גְדוֹל בְּעַר בְּאֵשׁ הַשְּׁלַךְ אֶל־
 9 הַיָּם וַיְהִי שְׁלִישִׁית הַיָּם לְדָם : וַיִּקַּח שְׁלִישִׁית
 הַבְּרִיאוֹת אֲשֶׁר בָּיָם אֲשֶׁר לָהֶם גְּפָשׁוֹת וַיִּשְׁחַת
 י שְׁלִישִׁית הָאֲנִיּוֹת : וַיִּתְּקַע הַמִּלְּאָךְ הַשְּׁלִישִׁי וַיִּפֹּל
 כִּכְבַּ גְּדוֹל בְּעַר כְּלַפִּיד מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּפֹּל עַל־
 11 שְׁלִישִׁית הַנְּהָרוֹת וְעַל־בְּאֵרוֹת מוֹם : וַיִּשֶׁם
 הַכִּכְבַּ נִקְרָא לַעֲנָה וַיְהִי שְׁלִישִׁית הַמַּיִם לַלַּעֲנָה
 וַיָּמּוּתוּ אַנְשִׁים רַבִּים מִן־הַמַּיִם כִּי מָרִים הָפָה :
 12 וַיִּתְּקַע הַמִּלְּאָךְ הַרְּבִיעִי וַיִּבְרָה שְׁלִישִׁית הַשָּׁמַשׁ
 וְשְׁלִישִׁית הַיָּרֵחַ וְשְׁלִישִׁית הַכִּכְבָּיִם עַד־כִּי יַחֲשֹׁךְ
 שְׁלִישִׁיתָם וְלֹא הָאִיר הַיּוֹם לְשִׁלְשׁוֹ וְכֵן הִלְלָה :
 13 וְאַרְאֶה וְאִשְׁמַע מִלְּאָךְ אֶחָד מֵעוֹפֹף בְּתוֹךְ הַשָּׁמַיִם
 אָמַר בְּקוֹל גְּדוֹל אוֹי אוֹי אוֹי לַיֹּשְׁבִיִם בְּאָרֶץ
 מַקְלוֹת

גלות יוחנן ח ט CAP. 8. 9.

מקלות שופר שלשת מלאכים האחרים העתידים לתקוע :

ויתקע המלאך החמישי ואראה לך ט א
מן השמים נפל ארצה וינתן לו מפתח באר
התהום : ויפתח את באר התהום ויעל עשן 2
מן הבאר כעשן תנור גדול ויחשך השמש והשמים
מעשן הבאר : ומן העשן יצא חגבים עלי הארץ 3
וינתן להם שלטון כאשר יש שלטון לעקרבי
הארץ : ויאמר אליהם לבל חבל את עשב 4
הארץ ואת כל ירק ואת כל עץ פי אס האנשים
לבדם אשר לא להם חתם אלהים במצחיהם :
וינתן להם לבל הרג אתם פי אס להאדיבה
לחמשת חדשים ומדיבתם כמדיבת העקרב
בהכותו את האיש : ובימים האלה יבקשו 6
אנשים מות ולא ומצאה ויתאוו למות וברחה
מהם מות : ודמות החגבים כסוסים גלגים 7
למלחמה ועל ראשיהם כעטרות זהב ופניהם
כפני אנשים : ושערות להם כשערות נשים 8
ושניהם היו כאריות : ולהם שריונים כשריוני 9
ברזל וקול כנפיהם כקול מרפבות סוסים רבים
הרצים למלחמה : ולהם זנבות כעקרבים ויהיו
דרבנות בזנבתיהם ושלטונם לחבל את האנשים
חמשה חדשים : ויהי מלך עליהם מלאך 11
התהום הנקרא בלשון עברית אברון ובלשון
יבנית אפלואן שמו : אזי אחד הלך הנה ובאו 12
עוד שני אויבים אתרי אלה : ויתקע המלאך 13
הששי ואשמע קול אחד מארבע קרנות מזבח
הזהב אשר לפני האלהים : אמר אל המלאך 14
הששי אשר לו השופר התר את ארבעה מלאכים
האסורים בגהר פרת הגדול : ויתרו ארבעה טו
מלאכים

מלאכים הנכנים לעת וליום ולהדש ולשנה נ"א לשעה
 16 להרג את-שלישית האנשים : ומספר צבאות
 הפרשים רבבות רבבות ואשמע את-מספרם :
 17 וכה ראיתי בתזון את-הסוסים ולישבים עליהם
 שרני איש וסחרת ונפרית וראשי הסוסים פראשי
 18 אריות ומפיהם יצא איש ועשן ונפרית : משלשת
 אלה נהרגה שלישית האנשים באש ובעשן
 19 ונפרית היצא מפיהם : כי שלטונם בפיהם
 ובזנבתיהם כי זנבתיהם פנחשים וראשים להם
 כ ובם המה מחבלים : ושאר האנשים אשר לא
 נהרגו בנגעים האלה לא שבו מפעשי ידיהם
 מהשתחות לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת
 ואבן ועץ אשר לא יוכלו לראות ולשמוע
 21 וללכת : ולא שבו מרצחם ומפשפיהם ומתזונותם
 ומגנבתם :

א י ואראה מלאך אחר חזק ירד מן-השמים
 לבוש ענן ועל-ראשו קשת ופניו כשמש ורגליו
 2 כעמודי אש : ויהי לו בידו ספר פתוח וישם
 את-רגלו הימנית על-הים ושמאלו על-הארץ :
 3 ויצעק בקול גדול כשאגרת ארנה וכאשר צעק
 4 ענו שבעה רעמים קלותיהם : וכאשר ענו שבעה
 רעמים קלותיהם התעתדי לכתוב ואשמע קול
 מן-השמים אמר אלי חתם את אשר-ענו שבעה
 ה רעמים ואל תכתב את-אלה : והמלאך אשר
 ראיתי אתו עמד על-הים ועל-הארץ נשא את-
 6 ידו השמימה : וישבע בחי לעולמי ועלמים
 אשר בקרא את-השמים ואת אשר-בם ואת-הארץ
 ואת אשר-בה ואת-הים ואת אשר-בו לכל
 7 היות עוד עת : רק בימי קול המלאך השביעי
 בהתעמדו לתקוע ותם סוד אלהים כאשר בשר
 את

גלות יוחנן י יא CAP. 10. 11.

את-עבדיו הנביאים : והקול אשר שמעתי מן-
השמים דבר אלי עוד ניאמר לך קח את-הספר
הפתוח ביד המלאך העמד עליהם ועל-הארץ :
ואבוא אל-המלאך ואמר אליו תגבה אלי את-
הספר ויאמר אלי קח ואכל אתו והמר את-
בטני ובפיה יהיה מתוק כדבש : ואקח את-י
הספר מיד המלאך ואכל אתו ויהי בפי מתוק
כדבש וכאשר אכלתי אתו נמר בבטני : ויאמר י
אלי עליך להתנבא עוד בעמים ובגוים ולשונות
ומלכים רבים :

וינתן אלי קנה כשבת ויעמוד המלאך יא א
לאמר קום ומד את-היכל האלהים ואת-המזבח
ואת-המשתתחים בו : ואת-החצר אשר מחוץ
להיכל השלף הוצה ולא תמד אתו כי לגוים
נתן ורמסו את-העיר הקדושה שנים וארבעים
חדש : ונתתי לשני עדי ונבאו אלה ושני מאות
וששים יום בלבוש שק : אלה שני זיתים
ושתי מגרות העמדים לפני אלהי הארץ : ואיש
בי יאבה להרע אתם יצא אש מפיהם ויאכל
את-איביהם ואיש בי יאבה להרע אתם לו
להרג כה : לאלה שלטון לעצור את-השמים
מהמטיר מטר בימי נבואתם ולהם שלטון על-
המים להפוך אתם לדם ולהכות את-הארץ בכל-
נגע בכל-פעם אשר יאבו : וככלות עדותם
תלחם בהם הבהמה העלה מן-התהום ותנצחם
ותהרג אתם : ופגריהם ברחב העיר הגדולה
הנקראת ברות סדום ומצרים אשר נתלה שם
גם אדגנו : ומן-העמים והשבטים והלשונות
והגוים יראו את-פגריהם שלשת ימים וחצי ולא
יניחו לשום את-פגריהם בקברים : והישבים י
בארץ

בְּאֶרֶץ וַיִּשְׁמְחוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁיִשׁוּ וַיִּשְׁלַחוּ מְנוּחַת אִישׁ
 לְרַעְהוּ עַל-כִּי הָאֲדִיבּוּ שְׁנֵי הַגְּבִיּוֹת הָאֵלֶּה אֶת-
 11 הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ : וְאַחֲרֵי שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַחֲצִי בָּא
 בָהֶם רוּחַ תַּיִם מֵאֱלֹהִים וַיַּעֲמֵדוּ עַל-רִגְלֵיהֶם
 12 וַתִּפֹּל יִרְאָה גְּדוּלָה עַל-רְאֵיהֶם : וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל
 גְּדוֹל מִן-הַשָּׁמַיִם אָמַר אֲלֵיהֶם עֲלוּ בָּהּ וַיַּעֲלוּ
 13 הַשְּׁמַיְמָה בְּעֵנָן וַיֵּרְאוּ אֶת־אֵיבֵיהֶם : וַיְהִי
 רַעַשׁ גְּדוֹל בְּעֵת הַהִיא וַתִּפֹּל עֲשִׂירֹת הָעִיר ^{ג"א כשעה}
 וַיִּהְרָגוּ שְׁבַע אֲלָפֵי שָׁמוֹת אֲנָשִׁים בְּרַעַשׁ וַהֲגִשְׁאָרִים
 14 וַיֵּרְאוּ וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : אוֹי הַשְּׁנֵי
 15 הַלֵּךְ הִנֵּה אוֹי הַשְּׁלִישִׁי בָּא מִהֲרָה : וַיִּתְקַע
 הַמֶּלֶאךָ הַשְּׁבִיעִי וַיְהִי קוֹלוֹת גְּדוֹלִים בַּשָּׁמַיִם
 לֵאמֹר הִיוּ מַלְכֵי־זוֹת הָאֶרֶץ לֹאֲדַנְנוּ וְלִמְשִׁיחוּ וּמִלֵּךְ
 16 לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : וַיִּפְּלוּ אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים זָמָנִים
 אֲשֶׁר יָשְׁבוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּכִסְאֵיהֶם עַל-פְּנֵיהֶם
 17 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים : לֵאמֹר גּוֹדֵה לָךְ אֲדֹנָי אֵל
 שְׂדֵי הַהֹנָה וְאֲשֶׁר הָיִיתָ וְאֲשֶׁר לְבוֹא כִי לִשְׁחַת
 18 אֶת-גְּבוּרְתְּךָ הַגְּדוּלָה וַתִּמְלֹךְ : וַיִּחְרוּ הַגְּזוֹתִים
 וַיָּבֵאוּ חֲרָקָה וַעַת הַמַּתִּים לְהַשְׁפֵּט וּלְתַתֵּךְ שָׂכָר
 לְעַבְדֶיךָ הַגְּבִיּוֹת וְלִקְדוּשִׁים וּלְיִרְאֵי שְׁמֶךָ גַם קִטָּן
 19 וְגְדוֹל וְלֹאֲבַד אֶת-מַאֲבְדֵי הָאֶרֶץ : וַיִּפְתַּח הַיִּכָּל
 אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם וַיֵּרָא אֲרוֹן בְּרִיתוֹ בְּהִיכָלוֹ וַיְהִי
 בְּרָקִים וְקוֹלוֹת וְרַעְמִים וְרַעַשׁ וּבְרָד גְּדוֹל :

א יב וַיֵּרָא אוֹת גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם אִשָּׁה לְבוּשַׁת
 שֶׁמֶשׁ וַיְרַח תַּחַת רִגְלֶיהָ וּבְרָאִשָּׁהּ עֲטֹרַת שָׁנִים
 2 עֲשָׂר כִּכְבִּיִם : וְהִיא הָרְרָה וַתִּזְעַק מִחֲבָלָהּ
 3 וּמְחוּלָּלַת לְלֶדֶת : וַיֵּרָא אוֹת אֶת־בַּשָּׁמַיִם וְהִנֵּה
 תַנּוּן אִשׁ גְּדוֹל וְלוֹ שְׁבַעַה רְאשִׁים וְעֶשֶׂר קַרְנוֹת
 4 וּבְרָאשָׁיו שְׁבַע עֲטֹרוֹת : וַזָּנְבוֹ מִשְׁדֵּךְ שְׁלִישִׁית
 כִּכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁלִיכֵם אַרְצָה וַיַּעֲמֵד הַתַּנּוּן
 לִפְנֵי

CAP. 12. גלות יוחנן יב

לפני האשה העתידה ללדת לאכל את-בנה
 בהולדו : ותלד בן זכר העתיד לרעותה
 את-כל-הגוים בשבט ברזל ויחטף בנה אל-
 האלהים ואל-בסאו : ותברח האשה אל-המדבר
 אשר לה מקום נכון מאלהים לרעות אתה
 שמה אלה ושני מאות וששים יום : ותהי מלחמה
 בשמים וילחם מיכאל ומלאכיו בתנין וילחם
 התנין ומלאכיו : ולא יכלו ולא נמצא עוד מקומם
 בשמים : וישלף התנין הגדול הנחש הקדמוני
 הנקרא שטן ושטן המתעה את-כל-התבול
 וישלף ארצה ומלאכיו השלכו עמו : ואשמעי
 קול גדול בשמים לאמר עתה היתה תשועה
 ונבונה ומלכות אלהינו ושלטון משיחו כי
 השלף מלשון אחינו אשר הלשין אתם לפני
 אלהינו יומם ולילה : ונצחו אתו בדם השן
 ובדבר עדותם ולא אהבו את-נפשתיכם עד-
 מות : בעבור זאת שמחו שמים ושבים בם
 אזי ליטבי הארץ והים כי ירד אליכם השטן
 ולו חרון גדול כי ידע כי לו עת מעט : וכראות
 התנין כי השלף ארצה רדה את-האשה אשר
 ילדה את-הנזר : וינתן לאשה שני כנפי נשר
 גדול לעוף המדברה אל-מקומה אשר היא
 אמנה שם למועד ומועדים וחצי המועד מפני
 הנחש : וישלח הנחש מפיו מים כנהר אחרי
 האשה לשאת אתה בנהר : ותעזר הארץ
 את-האשה ותפתח הארץ את-פיה ותשתה
 את-הנהר אשר שלח התנין מפיו : ויחר
 התנין באשה וילך להלחם בשאר זרעה השמרים
 את-מצות אלהים ואשר עדות ישוע המשיח
 להם :

ואעמד

וְאָעֲמַד עַל-חֹל הַיָּם וְאֶרְאֶה בְּהִמָּה
 עֲלֵה מִן-הַיָּם וְלֵה שְׁבַעַה רְאִישִׁים וְעָשָׂר קַרְנֹת
 וְעַל-קַרְנֹתֶיהָ עָשָׂר עֲטֹרוֹת וְעַל-רֹאשֶׁהָ שְׁמוֹת
 2 הַגְּדֹפָה : וְהִבְהִמָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי נִדְמָתָה לְנֹמֵר
 וְרַגְלֶיהָ כְּדֹב וּפִיהָ כְּפִי אֲרִירָה וַיִּתֵּן לָהּ הַתַּנְיִן
 3 אֶת-גְּבוּרָתוֹ וְאֶת-כֶּסֶאוֹ וְשִׁלְטוֹן גְּדוֹל : וְאֶרְאֶה
 אֶחָד מִרְאִשֶׁיהָ כְּמִכָּה לַמָּוֶת וַנִּגַּע מוֹתָהּ נִרְפָּא
 4 וַתִּתְמָה כָּל-הָאָרֶץ אַחֲרֵי הַבְּהִמָּה : וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
 אֶל-הַתַּנְיִן אֲשֶׁר נָתַן שִׁלְטוֹן לַבְּהִמָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
 לַבְּהִמָּה לֵאמֹר מִי כַּבְּהִמָּה מִי יוּבַל לְהִלְחָם
 הַבָּה : וַיִּנָּתֶן לָהּ פֶּה מְדַבֵּר גְּדוֹלוֹת וְנִדְוּפוֹת
 וַיִּנָּתֶן לָהּ שִׁלְטוֹן לְהִלְחָם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם חֳדָשׁ :
 6 וַתִּפְתַּח אֶת-פִּיהָ בַּגְּדֹפָה לְאֱלֹהִים לְגַרְף אֶת-
 7 שְׁמוֹ וְאֶת-מִשְׁכָּנוֹ וְאֶת-הַשְּׂכָנִים בְּשָׁמַיִם : וַיִּנָּתֶן
 לָהּ לְהִלְחָם בַּקְּדוֹשִׁים וּלְנַצְחָם וַיִּנָּתֶן לָהּ שִׁלְטוֹן
 8 עַל-כָּל-שִׁבְט וְלָשׁוֹן וְגוֹי : וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ כָּל-
 יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתָם בְּסֵפֶר חַיִּי
 9 הַיְשָׁרָה הַנִּטְבָּח מִיִּסוּד הָאָרֶץ : אִם תִּהְיֶינָה
 י לְאִישׁ אֲזַנִּים וְשָׁמַע : הַמֵּאֲסָף לְשָׁבִי וְאֲסָף לְשָׁבִי
 הַתְּרַג בַּתְּרַב לֹא לְהִרְג בַּתְּרַב פֶּה תִקְוֶת וְאֲמוֹנֶת
 11 הַקְּדוֹשִׁים : וְאֶרְאֶה בְּהִמָּה אַחֲרַת עֲלֵה מִן-
 הָאָרֶץ וְלֵה שְׁתֵּי קַרְנֹת כְּשֶׁה וַתִּדְבַר כַּתְּנִין :
 12 וַתַּעַשׂ כָּל-שִׁלְטוֹן הַבְּהִמָּה הַרְאֵשְׁנָה מִלְּפָנֶיהָ
 וַתַּעַשׂ אֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיֹּשְׁבִים בָּהּ לְהִשְׁתַּחֲוֹת
 13 לַבְּהִמָּה הַרְאֵשְׁנָה אֲשֶׁר נִרְפָּא נִגַּע מוֹתָהּ : וַתַּעַשׂ
 אֵתוֹת גְּדוֹלוֹת עַד-כִּי תוֹרִיד אִשׁ מִשְׁמַיִם אֶרְצָה
 14 לְעֵינֵי הָאֲנָשִׁים : וַתִּתְעַה אֶת-הַיֹּשְׁבִים בְּאָרֶץ
 בְּעִבּוֹר הָאֵתוֹת הַנִּתְּנֹת לָהּ לַעֲשׂוֹת לְפָנֶי הַבְּהִמָּה
 בְּאֵמֹר אֶל-הַיֹּשְׁבִים בְּאָרֶץ לַעֲשׂוֹת תְּמוּנָה לַבְּהִמָּה
 15 וְאֲשֶׁר הָיָה לָהּ נִגַּע הַתְּרַב וְחִיתָה : וַיִּנָּתֶן לָהּ
 לַתַּת

גלות יוחנן יג יד CAP. 13. 14.

לְתַת רוּחַ לְתַמוּנַת הַבְּהֵמָה לְדַבֵּר תְּמוּנַת
הַבְּהֵמָה וְלַעֲשׂוֹת וְלַהֲמִית אֶת אֲשֶׁר-לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה
לְתַמוּנַת הַבְּהֵמָה : וַתַּעַשׂ לְכָל קָטָן¹⁶
וְגָדוֹל עֲשִׂיר וְעָנִי תֹפֵשׁ וְעַבְדֵי לְהַגִּיתָן לָהֶם תָּו
בְּיַד וּמִיָּגָם אִו בְּמִצְחֹתֵיהֶם : וְכֹל יוֹכֵל אִישׁ¹⁷
לְקַנּוֹת וּלְמַכּוֹר בְּלִמְי אֲשֶׁר לוֹ תָו אִו שֵׁם
הַבְּהֵמָה אִו מְסַפֵּר שְׁמָה : פֹּה חֲכָמָה אֲשֶׁר¹⁸
לוֹ שֶׁכֶל יִחַשֵׁב אֶת-מְסַפֵּר הַבְּהֵמָה כִּי מְסַפֵּר
אִישׁ הוּא וּמְסַפְרוֹ תִירְסִיו :

וְאַרְאָה וְהִנֵּה שָׁה עֹמֵד עַל-הַר צִיּוֹן יָד א
וְעַמּוֹ מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְלָהֶם
שֵׁם אָבִיו כְּתוּב בְּמִצְחֹתֵיהֶם : וְאַשְׁמַע קוֹל²
מִן-הַשָּׁמַיִם קְוֹל מִים רַבִּים וּקְוֹל רַעַם גָּדוֹל
וְאַשְׁמַע קוֹל מְנַנְנֵי-כְנֹר הַמְּנַנְנִים בְּכְנֹרֹתֵיהֶם :
וְיִשִּׁירוּ כִישׁוֹר חֲדָשׁ לִפְנֵי הַכְּסֵא וּלְפָנַי אַרְבַּע³
חַיּוֹת וְהַזְמַנִּים וְלֹא יָכֹל אִישׁ לְלַמּוֹד אֶת-הַיִּשְׁרִי
כִּי אִם-מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים הַקְּנֻיִם
מִן-הָאָרֶץ : הִמָּה אֲשֶׁר לֹא נִטְמְאוּ בְנָשִׁים כִּי⁴
עֲלַמּוֹת הִמָּה הִמָּה הַהֲלָכִים אַחֲרַי הַיְשָׁה בְּאֲשֶׁר
הִלַּךְ שְׁמָה אֵלֶּה הַקְּנֻיִם מִקְרֵב אֲנָשִׁים רֵאשִׁית
כְּרִי לְאֱלֹהִים וְלַיְשָׁה : וּמִרְמָה לֹא נִמְצְאָה בְּכִיָּהֶם ה
כִּי בְּלִי מוֹם הִמָּה לִפְנֵי כְּסֵא אֱלֹהִים : פ
וְאַרְאָה מִלְּאֲדָ אַחַר מְעוֹפֵף בְּתוֹךְ⁶
הַשָּׁמַיִם וְלוֹ בְּשׁוֹרֵת עוֹלָם לְבִישׁוֹר אֶת-הַיֹּשְׁבִים
בְּאָרֶץ וְאֶת-כָּל-גּוֹי וְשָׁבַט וְלִשׁוֹן וְעַם : לֵאמֹר⁷
כְּוֹל גָּדוֹל יִרְאוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וְתִגּוּ לוֹ כְּבוֹד
כִּי בָא עַת מִשְׁפָּטוֹ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְהַיָּם וּבְאֵרוֹת הַמַּיִם : וַיִּלְךְ אַחֲרָיו⁸
מִלְּאֲדָ אַחַר לֵאמֹר נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הָעוֹר
הַגָּדוֹלָה כִּי הִשְׁקַמָּה אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם מִיּוֹן חֲמַת
תְּזַנּוּתָהּ

9 תזננתה : וילך אחריהם המלאך השלישי לאמר
 בקול גדול איש כי ישתחנה לבהמה ולתמונתה
 וינקח את-התו במצחו או בידו : הוא ישתה
 מיין חמרת האלהים הנסוד בלי מסוד בכוס
 חרנו ודאב באש ונגרירת לעיני המלאכים
 10 הקדושים ולעיני השם : ויעל עשן דאבתם
 לעולמי עולמים ולא תהיה מנוחה יומם ולילה
 למשתחיים לבהמה ולתמונתה ולאשר לקח את-
 12 תו שמה : פה תקנת הקדושים פה שמרי
 13 מצות אלהים נאמונת ישוע : ואשמע קול
 מן-השמים אמר אלי כחוב אשרי המתים אשר
 ימותו מעתה באדני פן הרוח אמר לנו
 11 מיניעתיכם והלכו אחריהם פעליהם : וארא
 והנה ענו לבן ועל-הענו ישב רמה לבן-אדם
 10 ולו עטרת זהב בראשו ומגל חד בידו : ויצא
 מלאך אחר מן-ההיכל ויצעק בקול גדול אל-
 הישב על-הענו שלח את-מגלך וקצר פי בא
 אלף העת לקצור פי הבשיל קציר הארץ : ^{כ"א השעה}
 16 וישלח הישב על-הענו את-מגלו אל-הארץ ותקצר
 17 הארץ : ויצא מלאך אחר מן-ההיכל אשר
 18 בשמים ולו מגל חד : ויצא מלאך אחר מן-
 המזבח ויהי לו שלטון על-האש ויצעק צעקה
 גדולה לאשר לו מגל חד לאמר שלח את-מגלך
 החד ונמר את-אשכולות גפן-הארץ פי הבשילו
 19 ענביה : וישלח המלאך את-מגלו אל-הארץ
 ונמר את-גפן הארץ וישלח אל-גת-חרון אלהים
 כ הגדולה : ותדרד הגת מחוץ לעיר ויצא דם
 מן-הגת עד-דסני הסוס לאלף וישש מאות
 בברות ארץ :

א טו ואראה אות אחר בשמים גדול ונפלא
 שבעה

גלות יוחנן טו יו CAP. 15. 16.

שבעה מלאכים ולהם שבעה נגעים אחרונים
 כי גם בלה חרון אלהים : ואראה כנס זכויות²
 מתערב באש והמנצחים את-הבהמה ואת-
 תמונתה ואת-תנה את-מספר שמה עמדים על
 גם זכויות ולהם כנרת האלהים : ומשררים³
 שיר משה עבד האלהים ושיר השוה לאמר גדולים
 ונפלאים בעליו אדני אל שבי צדקו ונאמנו
 דרכיו מלך הקדושים : מי לא ייראה אדני ויכבד⁴
 את-שמו כי קדוש אתה לבדך פי ובאו כל-הגוים
 ולשתחויו לפניך כי נגלו צדקותיך : ואחר-כך ה
 ראיתי והנה פתוח היכל משכן העדות בשמים :
 ויצאו שבעה מלאכים אשר להם שבעה נגעים⁶
 מן-היכל לבושי בוץ טהור וצח ושדיהם חגורים
 חגורי זהב : ותתן אחרת מארבע חיות אל-⁷
 שבעה מלאכים את-שבעה צנצנות זהב מלאות
 חרון אלהים חיים לעולמי עולמים : וימלא⁸
 היכל עשן מכבוד אלהים ומגבורתו ולא יוכל
 איש לבוא אל-היכל עד-בלות שבעה נגעי
 שבעה מלאכים :

ואשמע קול גדול אחד מן-היכל יו א
 אמר אל-שבעה מלאכים לכו ושפכו צנצנות
 חרון אלהים בארץ : וילך הראשון וישפך את-²
 צנצנתו בארץ והי פצע רע ומרע על-האנשים
 אשר להם תו הבהמה ומשתחיים לתמונתה :
 וישפך המלאך השני את-צנצנתו בים והי³
 כדס המת ותמת כל-נפש חיה בים : וישפך⁴
 המלאך השלישי את-צנצנתו על-הנהרים ועל-
 בארות מים והי לדם : ואשמע מלאך המים ה
 אמר צדיק אתה אדני והוה והיית ותהנה הקדוש
 כי שפכת את-אלה : כי שפכו את-דם הקדושים⁶
 והנביאים

והנביאים ותתן להם דם לשמות פי נאווה להם :
 7 ויאשמע אחר מן המזבח אמר כן אדני אל שדי
 8 משפטיו נאמנו וצדקו : וישפך המלאך הרביעי
 את צנצנתו בשמש וינתן לו לשרוף את האנשים
 9 באש : וישרפו אנשים בהם גדול וינדפו את-
 שם אלהים אשר לו שלטון על הנגעים האלה
 י ולא שבו לתת לו כבוד : וישפך המלאך
 החמישי את צנצנתו על כסא הבהמה ותהי
 מלכותה חשכה וישכו את לשנתיהם מעצבון :
 11 וינדפו את אלהי השמים מעצביהם ומפציעיהם
 12 ולא שבו מפעשיהם : וישפך המלאך השישי
 את צנצנתו על נהר גדול נהר פרת ויחרבו מימיו
 13 לפנות הדרך מלבי מזרח שמש : ואראה שלשה
 רוחות טמאים כצפרדעים מפי תנין ומפי הבהמה
 14 ומפי נביא שקר : כי המה רוחות השדים עשו
 אתות היצאים אל מלבי הארץ וכל התבל
 לאסוף אתם אל מלחמת יום אל שדי הגדול
 15 הנה : הנני בא כנגב אשרי השקד והשמר את-
 16 בגדיו לבל גלף ערום ואת ערותו יראו : ויאסף
 אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון :
 17 וישפך המלאך השביעי את צנצנתו בשמים ויצא
 קול גדול מן היכל השמים מן הכסא לאמר
 18 נהיתה : ויהיו קולות ורעמים וברקים ויהי רעש
 גדול כמוהו לא היה מאז היות אנשים על הארץ
 19 רעש גדול כמוהו : ותהי העיר הגדולה לשלשת
 חלקים וערי הגוים גפלו ותזכר בכל הגדולה
 לפני אלהים לתת לה את כוס יין חרון אפו :
 21 כ וינוס כל אי ולא נמצאו הקרים : ויירד ברד
 גדול מן השמים ככפר על האנשים וינדפו
 האנשים

גלות יוחנן יו יז CAP. 16. 17.

הַאֲנָשִׁים אֶת־הָאֱלֹהִים מִנִּנְעַה הַקָּרָד כִּי נִנְעוּ גְדוּל
מֵאֵד :

נִבֵּא אֶחָד מִשְׁבַּעַה מְלָאכִים אֲשֶׁר לָהֶם יו א
שְׁבַע צְנֻצֹת וַיְדַבֵּר אֵתִי לֵאמֹר אֵלֵי הָבָה אֶרְאֶךָ
אֶת־מִשְׁפַּט הַזֹּנָה הַגְּדוּלָה הַיֹּשֶׁבֶת עַל־מַיִם רַבִּים :
אֲשֶׁר הִזְנוּ עִמָּה מְלָכֵי אֶרֶץ וְהִשְׁתַּכְּרוּ יֹשְׁבֵי אֶרֶץ 2
מִיַּן תִּזְנֹתָהּ : וַיֹּלִכְנִי בְרוּחַ הַמִּדְבָּרָה וְאֶרְאָה 3
אִשָּׁה יֹשֶׁבֶת עַל־בְּהֶמְתָּ אֶרְנָמָן מְלֵאָה שְׂמוֹת
גְּדוּפוֹת וְלָהּ שְׁבַעַה רְאשִׁים וְעָשָׂר קַרְנֹת : וַתִּלְבַּשׁ 4
הָאִשָּׁה תְּכֵלֶת וְאֶרְנָמָן וּמִצָּפָה זָהָב וְאֶבְנִים וְקִרוֹת
וּפְנִינִים וְלָהּ כּוֹס זָהָב בְּיָדָהּ מְלֵאָה שְׁקוּצִים
וְשִׂמְאֵת תִּזְנֹתָהּ : וְעַל־מִצְחָהּ בְּתוֹב שֵׁם ה
סוּד בְּכָל הַגְּדוּלָה אִם זְנוּנִים וְשְׁקוּצֵי הָאֶרֶץ :
וְאֶרְאָה אֶת־הָאִשָּׁה שֹׁכֵנָה מִכֶּסֶם הַקְּדוּשִׁים וּמִכֶּסֶם 6
עַדִּי יִשׁוּעַ וְאֶתְמַה תִּמְהוֹן גְּדוּל בְּרֵאוֹתַי אֵתָהּ :
וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַמְּלֵאךְ לִמָּה־תִּמְהַתְּ אֲנִי אִמֵּר אֵלֶיךָ 7
אֶת־סוּר הָאִשָּׁה וְהִבְהַמְתָּ הַנִּשְׂאָה אֵתָהּ אֲשֶׁר לָהּ
שְׁבַעַה רְאשִׁים וְעָשָׂר קַרְנֹת : אֶת־הִבְהַמְתָּ אֲשֶׁר 8
רְאִיתָ הַיְתֵה וְאִינְנָה נַעֲתִידָה לְעֹלוֹת מִתְּהוֹם וְהִלְכָה
לְאֶבְרוֹן וְתִמְהוּ יֹשְׁבֵי אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ
שְׂמֵתֵיהֶם בְּסֵפֶר הַחַיִּים מִיֹּסֵד הָאֶרֶץ בְּרֵאוֹתָם
אֶת־הִבְהַמְתָּ אֲשֶׁר הַיְתֵה וְאִינְנָה אֶף־נָס הִיא :
כֹּה לֵב אֲשֶׁר לוֹ חִכְמָה שְׁבַעַה רְאשִׁים שְׁבַעַה 9
הָרִים הָמָּה אֲשֶׁר יֹשְׁבָה עֲלֵיהֶם הָאִשָּׁה : וְשְׁבַעַה י
מְלָכִים הָמָּה חִמְשָׁה נִפְלוּ אֶתְדֵּ הַזֶּה וְאַחַר עֲדָנוּ
לֹא בָּא וּבָבֹאוּ עֹמֵד וְעֹמֵד מֵעַט : וְהִבְהַמְתָּ 11
אֲשֶׁר הַיְתֵה וְאִינְנָה הִיא הַשְּׂמִינִית וּמִשְׁבַּעַה הִיא
וְלְאֶבְרוֹן תִּלְדֵּךְ : וְעָשָׂר קַרְנֹת אֲשֶׁר רְאִיתָ עֲשֶׂרָה 12
מְלָכִים הָמָּה אֲשֶׁר לֹא לָקְחוּ עוֹד מְלָכוֹת כִּי אִם־
לִקְחִים

לקחים לעת אחת שלטון במלכים עם הבהמה : כ"א לשעה
 13 ולהם עצה אחת ונתנו את-גבורתם ואת-שלטונם
 14 לבהמה : המה וליחמו עם-השה וינצחם השה
 כי הוא אדון אדונים ומלך המלכים ואשר עמו
 15 המה קרואים ובהירים ונאמנים : ויאמר אלי
 המים אשר ראית באשר ישבת שם הזונה המה
 16 עמים וקהלות וגוים ולשונות : ועשר קרנות אשר
 ראית בבהמה המה תשנאנה את-הזונה ועשו
 אתה לשממה וערמה ואכלו את-בשרה ושרפו
 17 אתה באש : כי נתן אלהים בלבכם לעשות
 עצתו ולעשות עצה אחת ולתת את-מלכותם
 18 לבהמה עד-כי יכלו דברי אלהים : ואת-האשה
 אשר ראית היא העיר הגדולה אשר לה ממלכה
 על-מלכי ארץ :

א יח ואחר-כך ראיתי מלאך אחר ירד מן-
 השמים ולו שלטון גדול נתאזר הארץ מכבודו :
 2 ויצעק בלח בקול גדול לאמר נפלה נפלה בגל
 הגדולה ותהי למושב הישדים ולמשמר כל-רוח
 3 טמאה ולמשמר כל-עוף טמא ושנוא : כי
 השקתה את-כל-הגוים מיין חרון תזנותה ויזנו
 מלכי ארץ וסחרי ארץ עשרו מגבורת תענוניה :
 4 ואשמע קול אחר מן-השמים אמר צאו ממנה עמי
 לבל תתחברו לחטאתיה ולבל תקחו מגנעה :
 ה כי הגיעו חטאתיה עד-השמים ויזכר אלהים
 6 את-עונותיה : שלמו לה כאשר שלמה לכם
 וכפלו לה כפלים כפעליה הכוס אשר נסכה בה
 7 נסכו לה כפלים : כאשר התכבדה ותתענג פן
 תנו לה האבה ואבל כי אמרה בלבה אשב מלכה
 8 ולא אנכי אלמנה ולא אדע אבל : על-כן ביום
 אחד יבאו ננעיה מות ואכל ורעב ובאש תשרף
 כי

CAP. 18. גלות יוחנן יח

9 כי חזק אדוני אלהים שפטה : וככו וספדו לה
 מלכי ארץ אשר הזנו עמה והתענגו בראותם את-
 עשן שרפתה : מרחוק יעמדו מיראת האבתה י
 לאמר אוי אוי בבל העיר הגדולה העיר החזקה
 11 כי בעת אחת בא משפטך : וככו והתאבלו
 סחרי ארץ כי לא יקנה עוד איש את-סחורתה :
 12 סחרת זהב וכסף ואבנים יקרות ופנינים ובוץ
 וארנמן ושריקות ותבלת וכל-עצי אלמנים וכל-
 כלי שנהבים וכל-כלי עצים יקרים ונחשת וברזל
 ושיש : וקמון וקטרת ומשחה ולבונה ויון ושמן
 13 וסלת וחטה ובהמות וצאן וסוסים ומרכבות
 ועבדים ונפשות אנשים : ויסורו ממך אבי חמדת
 14 נפשך וכל-רשן וכל-צח סרו ממך ולא תמצאי
 אתם עוד : ועמדו מרחוק סחרי הדברים האלה טו
 אשר עשרו בה בעבור יראת האבתה בכים
 ומתאבלים : ואמרים אוי אוי העיר הגדולה
 16 אשר לבשה בוץ וארנמן ותבלת ומצפה זהב
 17 עשר ואבנים יקרות ופנינים : כי בעת אחת אבד
 עשר כזה וכל-חבל וכל-הלכי באניות והמלחים
 וכל-פעלים בים עמדו מרחוק : ויצעקו בראתם
 18 את-עשן שרפתה לאמר מה-כעיר הגדולה :
 וישליכו עפר על-ראשיהם ויצעקו בכים ומתאבלים
 19 לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר עשרו בה
 כל אשר להם אניות בים מן-יקרה כי בעת אחת
 20 נשמה : התעלסו עליה השמים והמלאכים כ
 הקדושים והנביאים כי שפט אלהים את-משפטכם
 עליה : וישא מלאך אחד חזק את-האבן כרכב
 21 גדול וישלך אל-הים לאמר בשטף כזה תשלך
 בבל העיר הגדולה ולא תמצא עוד : ולא
 22 ישמע עוד בך קול מנגנים בקנור ושרים ומחללים
 בתלילים

בְּחַלְלִים וּמְחַצְרִים וְלֹא יִמָּצֵא בָּךְ עוֹד כָּל--
 חֶשֶׁב כָּל--חֶשֶׁב וְלֹא יִשְׁמַע בָּךְ עוֹד קוֹל רֶכֶב :
 23 וְלֹא יֵאִיר בָּךְ עוֹד אֹר חַר וְלֹא יִשְׁמַע בָּךְ עוֹד
 קוֹל חֶתָן וְקוֹל כְּלֵה כִּי סַחְרֹף הָיוּ גְדוּלֵי אֶרֶץ כִּי
 24 בְּכִשְׁפֹּד תָּעוּ כָּל-הַגּוֹיִם : וְכֵן נִמְצָא דָם הַנְּבִיאִים
 וְהַקְּדוּשִׁים וְכָל-אֲשֶׁר נִהְרְגוּ עַל-הָאֶרֶץ :

א יט וְאַתְרֵיבֵן שָׁמַעְתִּי קוֹל גְּדוֹל מִקֶּהֶל רַב
 בְּשִׁמּוֹם אָמַר הַלְלוּ-יָהּ הַתְּשׁוּעָה וְהַכְּבוֹד וְהַהַדָּר
 2 וְהַגְּבוּרָה לְאֵלֵינוּ אֱלֹהֵינוּ : כִּי אָמַת וְצֹדֵק מִשְׁפָּטָיו
 כִּי שָׁפַט אֶת-הַזּוֹנֵה הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר שָׁחַתָּה אֶת-
 הָאֶרֶץ בְּחַזְנוֹתָהּ וְאֶת-נַסֵּם עֲבָדָיו נָסַם מִיָּדָה :
 3 וַיֹּאמְרוּ שְׂגִית הַלְלוּ-יָהּ וַיַּעַל עֲשָׂנָהּ לְעַלְמֵי עוֹלָמִים :
 4 וַיִּפְּלוּ עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה זָקֵנִים וָאַרְבַּע חַיּוֹת וַיִּשְׁתַּחֲווּ
 לְאֱלֹהִים הַיּוֹשֵׁב עַל-הַכֶּסֶּא לֵאמֹר אָמֵן הַלְלוּ-יָהּ :
 ה וַיֵּצֵא קוֹל מִן-הַכֶּסֶּא לֵאמֹר הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל-עֲבָדָיו
 6 וַיִּרְאוּ וְקָטְנוּ וְגָדְלוּ : וְאֲשָׁמַע כְּקוֹל קֶהֶל רַב וְכְקוֹל
 מַיִם רַבִּים וְכְקוֹל רְעָמִים חֲזָקִים אָמַר הַלְלוּ-יָהּ כִּי
 7 אֵלֵינוּ אֵל שְׂדֵי מַלְךְ : גִּישִׁשׁ וְנָגִיל וְנִתֵּן לוֹ
 כְּבוֹד כִּי בָּאָה חֲתָנַת הַשָּׁה וְאִשְׁתּוֹ הַתְּכַוֵּנָה :
 8 וַיִּנָּתֵן לָהּ לְלַבּוֹשׁ בּוּץ טָהוֹר וְצַח כִּי בּוּץ צְדָקָת
 9 הַקְּדוּשִׁים הוּא : וַיֹּאמֶר אֵלַי כְּתוּב אֲשֶׁרִי הַקְּרִיאִים
 אֶל-מִשְׁתַּחֲוֵי-חֲתָנַת הַשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה דְבָרֵי
 י אֱלֹהִים הַנְּאֻמָּנִים : וְאִפְּל לְהַנְּלִי לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ
 וַיֹּאמֶר אֵלַי רְאֵה לֹא בֵן אֲנִי עֹבֵד אֲדִנָּה וְאֲחִיד
 אֲשֶׁר לָהֶם עֲדוֹת יִשׁוּעַ הַשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהִים כִּי עֲדוֹת
 11 יִשׁוּעַ הוּא רוּחַ הַגְּבוּאָה : וְאַרְאֵה אֶת-הַשְּׁמַיִם
 פְּתוּחִים וְהִנֵּה סוּס לָבָן וְהַיּוֹשֵׁב עָלָיו נִקְרָא נְאֻמָּן
 12 וְאָמַת וּבְצִדְקָה הוּא שָׁפַט וְנִלְחַם : וְעֵינָיו כְּלֶחֶב
 אֵשׁ וּבְרָאשׁוֹ עֲטֹרוֹת רַבּוֹת וְלוֹ שֵׁם כְּתוּב אֲשֶׁר
 13 לֹא יָדַע אֶתוֹ אִישׁ בְּלִעְדָיו : וּמְבַסְרָה בְּגָד
 טבול

גלות יוחנן יט כ CAP. 19. 20.

טבול בדם ויקרא שמו דבר אלהים : וילכו 14
אחריו צבאורת אשר בשמים בסוסים לבגים
לבושי בוץ לבן וטהור : ומצא הרב תדה טו
מפיו להכות בה את הגוים והוא ירעם בשבט
ברזל והוא דרך גת חרון אף אל שפי : ויהי 16
לו שם כתוב בבגדו ובירכו מלך המלכים
וארון הארנים : ואראה מלאך אחר עמד 17
בשמש ויצעק בקול גדול לאמר אל-כל-צפור
המעופף בתוך השמים באו והאספו אל-משתה
האל הגדול : לאכל את-בשר המלכים ואת- 18
בשר אלופים ואת-בשר הגבורים ואת-בשר
הסוסים והישבים עליהם ואת-בשר כל הפש
ועבד קטן וגדול : ואראה את-הבהמה ואת- 19
מלכי ארץ ואת-צבאתיהם נקהלים להלחם בישוב
על-הסוס ובצבאו : ותתפש הבהמה ועמה כ
גביא שקר אשר עשה אתות לפניה אשר התעה
בהן את-לקחי חו הבהמה ואת אשר-השתחוו
לתמונתה שנים אלה השלכו חיים אל-אגם אש
הבער בנפרית : והנשארים נהרגו בחרב הישב 20
על-הסוס היצאת מפיו ותשבע כל-צפור מבשרם :
ואראה מלאך ירד מן-השמים ולו מפתח א
התהום ושרשרת גדולה בידו : ויחזק בתנין 21
הנקש הקדמוני והוא השטן והשטן יאסר אתו
אלף שנים : וישליכוהו לתהום ויסגר אתו ויחתם 22
עליו לבל התעות עוד את-הגוים עד-פי יבלו
אלף שנים ואחרי-כן לו להתר לעת מעט :
ואראה כסאות וישבו עליהם וינתן להם משפט 23
ונפשורת כרותי ראש למען עדות ישוע ולמען
דבר אלהים ואשר לא השתחוו לבהמה ולתמונתה
ולא לקחו את-התו במצחתיהם ובידיהם ויחיו
וימלכו

ה וַיִּמְלְכוּ עִם־הַמְּשִׁיחַ אֵלֶּף שָׁנִים : וַיִּשְׁאַר הַמֵּתִים
 לֹא חָיו עוֹד עַד־כִּי יָבִלּוּ אֵלֶּף שָׁנִים זֹאת הַתְּקוּמָה
 6 הַרְאֵשְׁנָה : אֲשֶׁר־יִקְדָּשׁ לוֹ אֲשֶׁר חִלְּקוּ בַתְּקוּמָה
 הַרְאֵשְׁנָה בְּאֵלֶּה לֹא תִשְׁלַט הַמּוֹת הַשְּׁנִיית אֶד
 כְּהַנִּים יִהְיוּ לְאֱלֹהִים וְדַמְּשִׁיחַ וּמְלָכוּ עִמּוֹ אֵלֶּף
 7 שָׁנִים : וּבְכֻלּוֹת אֵלֶּף שָׁנִים יִתֵּר הַשָּׁטָן מִמְּשַׁמְרָתוֹ :
 8 וַיִּצָּא לְהַתְּעוֹת אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר בְּאַרְבַּע פְּנוֹת
 הָאָרֶץ אֶת־גּוֹג וּמְגוּג לְאַסּוֹף אֹתָם לְמִלְחָמָה אֲשֶׁר
 9 בְּחֵל הַיָּם מִסְּפָרָם : וַיַּעֲלוּ עַל־רֶחֶב הָאָרֶץ
 וַיִּסְבּוּ אֶת־מַחְנֵה הַקְּדוּשִׁים וְאֶת־עֵיר הַיְדִידָה
 וַתִּרְדֵּ אִשׁ מֵאֱלֹהִים מִן־הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתָם :
 10 וַיִּשְׁלַח הַשָּׁטָן הַמַּתְּעָה אֹתָם אֶל־אֲנָם אִשׁ וְנִפְרִית
 אֲשֶׁר שָׁמְרָה הַבְּהֵמָה וְנִבְיָא שֶׁקֶר וְדָאָבוּ יוֹם
 11 וְלִלְגָה לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים : וְאַרְאָה כֶּסֶף גְּדוֹל לְבָן
 וְאֶת־הַיֵּשֶׁב עֲלָיו אֲשֶׁר נָסוּ מִפְּנֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 12 וְלֹא יִמְצָא לָהֶם מְקוֹם : וְאַרְאָה אֶת־הַמֵּתִים
 קְטָנִים וְגְדוֹלִים עֹמְדִים לִפְנֵי אֱלֹהִים וְהַסְּפָרִים
 פְּתוּחִים וַיִּפְתַּח סֵפֶר אֶחָד וְהוּא סֵפֶר הַחַיִּים
 וַיִּשְׁפְּטוּ הַמֵּתִים מִן־הַפְּתוּבוֹת בְּסִפְרֵים כַּפְּעֻלֵיהֶם :
 13 וַיִּתֵּן הַיָּם אֶת־הַמֵּתִים אֲשֶׁר בּוֹ וַיִּתְּנוּ מוֹת וַיִּשְׁאֹל
 אֶת־הַמֵּתִים בָּם וַיִּשְׁפְּטוּ אִישׁ אִישׁ כַּפְּעֻלֵיהֶם :
 14 וַיִּשְׁלַח מוֹת וַיִּשְׁאֹל אֶל־אֲנָם אִשׁ זֹאת הַמּוֹת
 טו הַשְּׁנִיית : וְאֲשֶׁר לֹא נִמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר הַחַיִּים
 הִשְׁלַח אֶל אֲנָם אִשׁ :

ככא וְאַרְאָה שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאָרֶץ חֲדָשָׁה
 כִּי הִלְכוּ הַשָּׁמַיִם הַרְאֵשְׁנִים וְהָאָרֶץ הַרְאֵשְׁנָה
 2 וְלֹא הָיָה עוֹד יָם : וְאֲנִי יוֹתֵן רְאִיתִי אֶת־הָעִיר
 הַקְּדוּשָׁה אֶת־יְרוּשָׁלַם הַחֲדָשָׁה יֵרֶדֶת מֵאֱלֹהִים
 3 מִן־הַשָּׁמַיִם נְכוֹנָה כְּכֹלָה הַדּוֹרָה לְבַעֲלָהּ : וְאֲשַׁמַּע
 קוֹל גְּדוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר הִנֵּה מִשְׁכַּן אֱלֹהִים
 עִם

גלות יוחנן כא CAP. 21.

עם אנשים ושבן עמדם והמה יהיו עמו ואלהים
 הוא יהיה להם לאלהים : ומתה אלהים כל- 4
 המעה מעניהם ולא יהיה עוד מות ואכל וצעקה
 ולא יהיה עוד עצבון כי הלכו הראשנים : ויאמר ה
 הישב על-הכסא הגה אחרש כל ויאמר אלי
 כתוב כי אמת ונאמנים הדברים האלה : ויאמר 6
 אלי נהייתה אנכי א ורת ראשון וקץ לצמח
 אמתן מבאר מים חיים חנם : המנצח יירש 7
 את-הכל ואנכי אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי
 לבן : והנזראים והסררים והנתעבים והרצחים 8
 והקדשים והקסמים ועבדי אלילים וכל-כנבים
 חלקם באגם הבער באש ונפרית והיא המות
 השנית : ויבא אלי אחד מן-שבעה מלאכים 9
 אשר להם שבע צנצנות מלאות שבעה ננעים
 אחרונים וידבר אלי לאמר הבה ארצה את-הכלה
 אשת הששה : וישאני ברות אל-הר גדול ונבתי
 ויראני את-העיר הגדולה את-ירושלם הקדושה
 ירדת מן-השמים מאלהים : ולה כבוד אלהים 11
 ואזרה באבן יקרה מאד באבן ישפה זה כבדלח :
 ולה חמה גדולה ונבקה שנים עשר שערים לה 12
 ובשערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים
 בהם אשר משנים עשר שבטי בני ישראל המה :
 ממזרח שלשה שערים מצפון שלשה שערים 13
 ממגב שלשה שערים מים שלשה שערים : והיו 14
 לחמת העיר שתים עשרה יסדות ובהן שמות
 שנים עשר מלאכי הששה : ולאשר דבר עמי 15
 הנה קנה זהב למוד את-העיר ואת-שעריה ואת-
 חמתה : והעיר מרבעה וארפה כרחבה וימד 16
 את-העיר בקנה שנים עשר אלה כברות ארץ
 ארפה ורחבה וקמתה אחד המה : וימד את- 17
 חמתה

וְחִמְתָּהּ מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְאַרְבַּע אַמּוֹת כְּמִדַּת אִישׁ
 18 וְיִהְיֶה הַמְּלֶאךָד : וַיְהִי בִּנְנוֹ חִמְתָּהּ יִשְׁפָּה וְהָעֵד
 19 זָהָב טָהוֹר כְּזֹכוּכִית טְהוֹרָה : וַיִּסְדּוּת חִמְתָּה
 דְּוַעֲרָ נִהְדְּרוּ בְּכָל־אֲבָנִים יְקִירוֹת הַיְסוּד הַרְאִישׁוֹן
 וְלִשְׁפָּה הַשְּׁנִי סָפִיר הַשְּׁלִישִׁי בְּלֶקְדוֹן הַרְבִּיעִי בְּרִקְתָּ :
 כ הַחֲמִישִׁי שֶׁהֵם הַשְּׁשִׁי אֲדָם הַשְּׁבִיעִי תְּרִשִׁישׁ
 הַעֲשִׂמִינִי יִהְלֵם הַתְּשִׁיעִי פִּטְרָה הַעֲשִׂירִי נֶפֶד אֶחָד
 21 עֶשֶׂר לְשֵׁם שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַחְלָמָה : וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר
 שְׁעָנִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּנִינִים אֶחָד לְכָל־שְׁעָרָה אֶחָד
 22 וְרַחֲוִיב הָעֵד זָהָב טָהוֹר כְּזֹכוּכִית מְאִירָה : וְלֹא
 רְאִיחֵנוּ בָּהּ הַיִּכָּל כִּי הַיִּכָּלָה הוּא אֲדָגִי אֵל שְׁרִי
 23 וְהַשְּׁרוֹן : וְלֹא חֲסָרָה הָעֵד שֶׁמֶשׁ וַיִּרַח לְהָאִיר
 בָּהּ כִּי הָאִיר לָהּ כְּבוֹד אֱלֹהִים וְהַשָּׁה גְּרָה :
 24 וְהִלְכוּ הַגּוֹיִם הַנוֹשְׁעִים בְּאוֹרָהּ וּמִלְכֵי אֶרֶץ וַיִּבְאוּ
 כָּה אֵלֶיהָ הַדָּרָם וּכְבוֹדָם : וְלֹא יִסְגְּרוּ שְׁעָרֶיהָ
 26 בַּיּוֹם כִּי לֹא יִהְיֶה שֵׁם לַיְלָה : וְהַבְּיָאוּ אֵלֶיהָ הַדָּר
 27 וּכְבוֹד הַגּוֹיִם : וְלֹא יָבֹא בָּהּ כָּל־טָמֵא וְשֶׁקֶץ וְכֹזֵב
 כִּי אִם־הַיִּתְּוֹבִים בְּסֵפֶר הַחַיִּים אֲשֶׁר לְשָׁה :

א כב וַיִּרְאֵנִי נְהָר זָךְ מֵיִם חַיִּים צֵת כְּבִדְלַח
 2 יֵצֵא מִכְּסֵּא הָאֱלֹהִים וְהַשָּׁה : וַעֲץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ
 הַרְחֵב וּבְגִדוֹת הַנְּהָר מִפָּה וּמִפָּה עֲשֵׂה פְרִי שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר וַיִּתֵּן פְּרִי חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וַעֲלִי הָעֵץ לְרִפּוּאֵת
 3 הַגּוֹיִם : וְכָל־חֲרָם לֹא יִהְיֶה עוֹד וְהָיָה בָּהּ כֶּסֶף
 4 אֱלֹהִים וְהַשָּׁה וַעֲבָדוּ אֹתוֹ עֲבָדָיו : וְרָאוּ אֶת־
 הַפְּנִי וּשְׁמוֹ בְּמִצְחַתִּיהֶם : וְשָׁמָּה לֹא יִהְיֶה לַיְלָה
 וְלֹא יִחְסְרוּ נֹר וְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ כִּי הָאִיר יִהְיֶה אֱלֹהִים
 6 וּמִלְכוֹ לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : וַיֹּאמֶר אֵלַי הַדְּבָרִים
 הַאֵלֶּה נִאֻמְנִים וְאִמֵּת וְאֲדָגִי אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים
 הַקְּדוֹשִׁים שְׁלַח אֶת־מְלָאכְוֹ לְהַגִּיד לְעַבְדָּיו אֵת
 7 אֲשֶׁר־לְהִיֹּת מִתְּרָה : הִנְנִי בָּא מִתְּרָה אֲשֶׁרִי
 הַשְּׁמֵר

גלות יוחנן כב. CAP. 22.

השמר את-דברי נבואת הספר הזה : ואני 8
יוחנן ראיתי ושמעתי את-אלה וכאשר שמעתי
וראיתי נפלתי להשתחור לרגלי המלאך אשר
הראה לי את-אלה : ויאמר אלי ראה לא בן בן 9
אנכי עבד אדני ואחיד הנביאים ומשמרי דברי
הספר הזה השתחנה לאלהים : ויאמר אלי
אל תחתם את-דברי נבואת הספר הזה כי קרוב
העת : המעל ועל עוד והטמא וטמא עוד 11
הצדיק וצדק-עוד והקדוש יקדש-עוד : הנני בא 12
מהרה ושקרו אתי לתת לקל-איש כפעלו :
אנכי א ורתי ראשית וקץ ראשון ואחרון : אשרי 13 14
עשי מצותיו להיות להם שלטון בעץ החיים
ולבוא בשערים העירה : ומחוץ בלבים וקסמים ט
וזנים ורצחים ועבדי אלילים וכל-אחבי ועשי קוב :
אני ישוע שלחתי את-מלאכי להעיד לכם את-אלה 16
בקהלות אנכי שרש ותולדת דור ככב ננה ושחר :
ויאמר הרוח והכלה בוא והשמע יאמר בוא 17
והצמא ובוא ואשר יאבה יקח מים חיים חנם :
כי העלתי לקל-שמע את-דברי נבואת הספר הזה 18
אם יוסיף איש על-אלה יוסיף עליו אלהים את-
הנגעים הכתובים בספר הזה : ואם ישא איש 19
מדברי ספר הנבואה הזאת ישא אלהים את-חלקו
מספר החיים ומעיר הקדושה ומן-הכתובים בספר
הזה : המעיד על-אלה אמר בן אנכי בא מהרה כ
אמן וכו בוא אדני ישוע : הן ישוע המשיח 21
אדני עם כלכם
אמן :